ข้าพึ่งพระองค์

ข้าขอพึ่งศิลา อันสูงพ้นศีรษะข้า
จิตใจเกิดวุ่นวาย มีความกลัว มากนักหนา
บาปนั้นเป็นภาระ
ติดตัวข้าออกรุงรังพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ซ่อนข้าใต้พระที่นั่ง *ข้าพึ่งพระองค์ ข้าพึ่งพระองค์
เปรียบเหมือนดังศิลาข้าขอพึ่งแต่พระองค์

เมื่อคราวสุขสบาย หรือคราวเกิดทุกข์หนักใจเมื่อมารมาชักชวน ให้ข้ากลัว และหลงใหลยามทุกข์ ยามเดือดร้อน
ดังพายุตีสมุทร
ข้ารีบซ่อนตัวไว้ ใต้ศิลาบริสุทธิ์
*ข้าพึ่งพระองค์ข้าพึ่งพระองค์
เปรียบเหมือนดังศิลาข้าขอพึ่งแต่พระองค์

ในการที่ศัตรู ติดตามข้าไม่เคยทัน
เพราะข้ามีที่พึ่ง
เปลื้องความทุกข์ได้ทุกวันความทุกข์ ยากลำบาก
เปรียบเหมือนคลื่นในสมุทร
*ข้าขอพึ่งพระองค์โอ้ศิลาอันสูงสุด
เปรียบเหมือนดังศิลาข้าขอพึ่งแต่พระองค์